

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, nu er jeg sådan set ikke kommet med nogen kommentarer. Jeg har sådan set bare stillet nogle spørgsmål for at få afklaret, hvad der er den socialdemokratiske linje. For man kan jo have forskellige holdninger til den russiske reaktion. Man kan f.eks. have den holdning, der hedder, at det skal de da ikke blande sig i. Og i nogle sammenhænge ville jeg synes, at det var en fuldstændig rimelig holdning. Man kan også have den holdning, der hedder, at det bare er teatertorden.

Og det var det, jeg sådan set prøvede at få den socialdemokratiske ordfører til at klarlægge: Hvordan man egentlig vurderer den russiske reaktion. Især da, når man bruger formuleringer, som at man er gået fra kold krig til varmt venskab. Hvis den socialdemokratiske variant af at gå fra kold krig til varmt venskab er med 60.000 mand op langs grænsen, så er det jo, at det forklarer, hvorfor der er nogen, der er bange for et varmt venskab med Socialdemokratiet.

Men i øvrigt vil jeg selvfølgelig takke hr. Jensby for den klare præcisering af, at selvfølgelig er det kun i tilfælde af, at f.eks. russerne – og det var vel valgt, at hr. Jensby brugte eksemplet – mobiliserer, at man vil mobilisere de 60.000. Så det er altså vendt mod russerne. Jeg takker for den præcisering.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg gerne sige igen, at denne her oprettelse af et dansk-tysk-polsk korps ikke strider mod NATO-Rusland-aftalen, og derfor er det min holdning og Socialdemokratiets holdning, at vi ikke har nogen problemer med den her aftale. Tværtimod mener vi, at den er med til at skabe stabilitet og sikkerhed i vores nærområde, altså Østersøområdet.

Og til debatten om, hvorvidt de her 60.000 mand står langs den russiske eller ved den polske grænse, vil jeg igen nævne, at det kun er i tilfælde af en mobilisering, at de her styrker samles. Man kan så sige, at i fredstid – som det også er nævnt tidligere – består hovedkvarteret jo kun af nogle få hundrede mand. Jeg er helt sikker på – og det er derfor, vi støtter det så varmt – at det her samarbejde vil bidrage til en succesfuld integration af Polen i NATO og bidrage til at skabe sikkerhed omkring Østersøen.

Det er derfor, Socialdemokratiet er så varm tilhænger af det.

Svend Aage Jensby (V):

Den 13. januar 1998 gav jeg på Venstres vegne udtryk for stor tilfredshed med og glæde over, at vi kunne give tilslutning til, at regeringen kunne ratificere udvidelsesprotokollen vedrørende Polen, Tjekkiet og Ungarn. De synspunkter, jeg dengang gav udtryk for, behøver jeg ikke at gentage. Det, beslutningsforslaget her lægger op til, falder ganske naturligt i forlængelse af udvidelsen, som jo nu er en realitet.

Man ønsker med oprettelsen af korpset i Polen at inddrage netop Polen i det integrerede militære samarbejde, der allerede eksisterer mellem Tyskland og Danmark. Jeg mener, det er godt i det forholdsvis nye demokrati i Polen, at man dermed også på en sådan måde medvirker til at demokratisere forsvaret.

Forslaget om oprettelsen af korpset skal jo også, som det anføres i bemærkningerne, ses netop i sammenhæng med udvidelsen. Vi mener i Venstre, at det er rigtigt at oprette korpset, fordi det bidrager til den fulde integration af Polens styrker i NATO hurtigere, end det ellers kunne ske. Det er et stabilitetsskabende militært samarbejde, og det fremgår jo af korpsets defensive natur.

Der er redegjort for de opgaver, korpset har med hensyn til korpset som helhed. Vi flytter altså Danske Division et lille stykke østpå. Det er vi enige i, og vi er også enige i de opgaver, som korpsets hovedkvarter får, nemlig bl.a. at kunne deltage i fredsstøttende operationer og bistå ved humanitære operationer. Det tiltræder vi helt.

Vi har jo også allerede i Udenrigspolitisk Nævn og i andre sammenhænge givet vores tilslutning direkte eller indirekte til forslaget, og det står vi ved.

Jeg vil bare til slut bede ministeren overveje – det er en mere praktisk ting – når nu de dér 45-50 mand skal flyttes fra LANDJUT i Rendsburg til Polen, at man så viser fornøden fleksibilitet, altså med hensyn til boligforhold og skoleforhold for officerernes familier osv.

Jeg ved, at det er noget, som har optaget de folk, der er i dag i Rendsburg, at de jo kommer under lidt andre, måske kan man sige lidt mere primitive forhold. Men det må jo være muligt. Det er blot en henstilling om, at man lige overvejer at udvise en fleksibilitet i så henseende.